

sig ret spotsk om den korte Periode, hvori det radikale Ministerium sad ved Magten. Det var fra Høns fløj op, til Høns fløj ned, sagde den højtærede Finansminister. Det kan jo være, at naar Spørgsmaalet er, hvad der er værst: kun at bevare sine Taburetter fra Høns flyve op, til Høns flyve ned, eller kun at bevare sine Meninger fra Høns flyve op, til Høns flyve ned, er der nogle, der ville anse det sidste for det værste, og længere, end fra Høns fløj op, til Høns fløj ned, bevarede den højtærede Finansminister ikke sine Standpunkter i Forsvarssagen. Det Spand af Tid, hvori han bevarede dem, faldt vist omtrent sammen med det Tidsrum, den radikale Regering varede. Hvis den højtærede Finansministers Udtalelse skulde være Udtryk for Spot over det, at en Regering, der tiltræder med den Hensigt at gennemføre en Politik, der er i Overensstemmelse med, hvad dens Medlemmer tidligere have høvdet, er viet til kun at sidde i kort Tid, fra Høns flyve op, til Høns flyve ned, saa vil jeg sige, at det jo nok kan være, at den, der fornægter sin Fortid, kan faa lidt yderligere Frist, maaske, indtil Hanen har galet tredje Gang.

Den højtærede Finansminister spørger saa, hvad vi ville sætte i Stedet for disse Skatter, hvilken Finansplan vi have. Jeg maa tilstaa, at et mere mærkværdigt Spørgsmaal forekommer mig aldrig at være rettet fra Finansministerpladsen til Oppositionen. Den Finansminister, der erklærer, at han ikke selv kan møde med nogen Finansplan, og som siger, at han ikke ved, hvor stort Beløb der skal dækkes, og som først til Oktober har sin Plan færdig, han siger til Oppositionen: Maa jeg udbede mig en Finansplan hos eder! Jeg ved ikke, om der i dette Forsøg paa at faa en Finansplan hos Oppositionen skulde være en Bebudelse af, at Regeringen forudser sit snarlige Endeligt, en Bebudelse af, at den forudser sin Afgang. Jeg antager, at hvis der skulde ske noget Skifte i Regeringen, vilde det være enhver kommende Regerings Pligt at gøre det, som den højtærede Regering for Øjeblikket er i Færd med: at udarbejde sin Finansplan. Men at søge den udenfor Regeringen, hos Oppositionen, det er virkelig et af de vittigste Paafund, den højtærede Finansminister, der dog ellers ikke er overdreven vittig, har skænket os.

Den højtærede Finansminister kom saa ind paa at tale om sine Skattelovsplaner og om den Maade, hvorpaa de vare blevne modtagne her i Salen, og talte i den Anledning om et Skattehysteri, han havde mødt.

Han skildrede de forskellige stærke Udtryk, som kunde tænkes anvendte: Overfor en Arveafgift — Skat paa Familiefølelsen, overfor en Formueskat — Skat paa Flid, overfor en Jernbaneskat — Skat paa den frie Luft. Jeg ved ikke, hvorfor han fører disse hysteriske Overdrivelser frem her i Salen — thi han er den eneste, der har ført dem frem, de have slet ikke været ført frem fra anden Side. Men naar den højtærede Finansminister nu til Gengæld tager det saa uhyre let og siger om den 5-Øre, der lægges paa Billetten for den, der bor udenfor Byen, at det betyder dog ingenting, saa vil jeg gøre ham opmærksom paa, at Klagerne over Takstforhøjelsen gælder just ikke den enkelte Skovtur, men den, som har sin Virksomhed i Byen og kunde ønske at bo i Byens Udkant, og for ham betyder Takstforhøjelsen ikke 5 Øre om Dagen, men det betyder den aarlige Merudgift, som Aarskort repræsenterer, og hvis det ikke er en enkelt Person, men en Familie, betyder det saa meget mere for hele Familien, som dens enkelte Medlemmers Rejser frem og tilbage mellem deres Hjem i Byens Udkant og deres Arbejdssted inde i Byen repræsenterer. Til sammen kan det sandelig blive en ikke ringe Ting.

Under sin Paavisning af denne Skattehysteri, som nu og da opstod, var den højtærede Finansminister saa ubarmhjertig mod sine nuværende Partifæller at vende tilbage til Ølskattens Dage og talte om det Hysteri, der var rejst mod Ølskatten, og han citerede nogle Udtalelser af Brygger Jacobsen i den Retning. Men hvis den højtærede Finansminister havde gennemgaaet Rigsdagstidenden fra den Tid, vilde han se Ølskatten bekæmpet i de kraftigste Udtryk, med de voldsomste Ord, af Folk, som nu ere hans Meningsfæller. Hele den gamle Bergske Fløj af Reformpartiet bekæmpede Ølskatten som en overmaade skadelig Skat, som en i den Sammenhæng, hvori den foresloges af den højtærede Finansministers Parti, daarlig Omlægning af Skatter og som et Led i en meget slet Politik, der førtes i en bestemt Hensigt, som vi alle sammen kende. Det, der anføres mod disse Skatter, er derfor ikke, hvad den højtærede Finansminister i overdreven Form anførte, men det er det Tryk paa hele vort Samfund, som Skatter til et saadant Beløb, som her er Tale om, ville betyde.

Den højtærede Finansminister sagde ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, at vi maatte have Ligevægt i vor Stats-